

چرا به ماه رمضان ماه مهمانی خدا می گویند؟

کسی که در پی نورانی تر شدن است بداند که ماه رمضان آغاز یک سال جدید است برای بندگی. سال نوی که با یک میهمانی ویژه شروع می شود. میزبان معبود است و میهمان بندگان؛ ولی نه همه آنها. به خاطر همین است که به ماه رمضان ماه مهمانی خدا می گویند.

مقدمه:

کسی که در پی نورانی تر شدن است بداند که ماه رمضان آغاز یک سال جدید است برای بندگی. سال نوی که با یک میهمانی ویژه شروع می شود. میزبان معبود است و میهمان بندگان؛ ولی نه همه آنها. به خاطر همین است که به ماه رمضان ماه مهمانی خدا می گویند.

رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره ماه مبارک رمضان فرمود: «هُوَ شَهْرٌ دُعِيْتُمْ فِيهِ إِلَى ضِيَاقَةِ اللَّهِ؛ و آن ماهی است که در آن به میهمانی خدا دعوت شده اید. روشن است که دعوت شدن به معنای شرکت در میهمانی نیست؛

میهمان به کسی می گویند که دعوت را بپذیرند و در مجلس میهمانی شرکت کند؛ پس برخلاف تصور رایج، همه مردم میهمان این ماه نمی شوند. یعنی در حقیقت بندگی خدا را به بهترین صورت انجام می دهند.

میهمانان این ماه تنها کسانی خواهند بود که دعوت الهی را لبیک گویند و وارد این میهمانی شوند و در آن معنای دعا دعوت شونده تا آنجا که ممکن است آداب آن میهمانی و ادب در برابر میزبان و سایر میهمانان را رعایت کند. خلاصه، میهمان این ماه کسی است که عطر و بوی این ماه را بگیرد؛

چرا به ماه رمضان ماه مهمانی خدا می گویند؟

دعوت نامه ماه مهمانی خدا

در رمضان، مؤمنان با کارت «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ» به میهمانی خداوند دعوت شده اند، و این میهمانی ویژگی هایی دارد:

۱. میزبان، خداوند است و میهمانان را شخصاً دعوت کرده است.

۲. وسیله پذیرایی، شب قدر، نزول قرآن، فرود آمدن فرشتگان، استجاب دعا، لطافت روح، و دوری از دوزخ است.

۳. زمان پذیرایی، ماه رمضان است که به گفته روایات، اوّل آن رحمت، وسط آن مغفرت و آخر آن پاداش است.

۴. چگونگی پذیرایی، شب قدر به گونه ای است که در آن نیاز یک سال میهمانان تأمین می شود و زمین با نزول فرشتگان در شب قدر مزین می گردد.

۵. غذای این ماه، غذای روح است که برای رشد معنوی لازم است، نه غذای جسم. لطف غذای این مهمانی، آیات قرآن است که تلاوت یک آیه آن در ماه رمضان همچون تلاوت تمام قرآن در ماه های دیگر است.

۶. این میهمانی هیچ سنخیتی با میهمانی های دنیوی ندارد. خداوند عالم و غنی و خالق و باقی و عزیز و جلیل، میزبان انسان های جاهل و فقیر و فانی و مخلوق و ذلیل می شود و می فرماید: «من دعایتان را مستجاب می کنم و برای هر نفسی که در ماه رمضان می کشید، پاداش تسبیحی عطا می کنم.» (1)

تفاوت در مکان و زمان مهمانی خدا

گاهی خداوند تبارک و تعالی در مکانی خاص می خواهد از بندگان پذیرایی کند و این مکان، خانه خود و کعبه است. او مسلمانان را به مسجد الحرام دعوت کرده است و در قرآن می فرماید: «وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا» و درجایی دیگر می فرماید: «طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ»

اما اگر از نظر زمان مهمانی بخواهیم به موضوع بپردازیم، زمان مورد نظر خداوند برای مهمانی ماه مبارک رمضان است. او در این ماه عنایات و الطاف ویژه ای به میهمانان خود عطا می کند.

ماه مهمانی خدا بزرگترین مهمانی است

پیامبر اکرم(ص) در این زمینه فرموده اند: " شهرٌ دُعِيتُم فيه إلى ضیافة الله " بدین معنی که: شما به مهمانی خداوند دعوت شده اید، این عبارت نشاندهنده لطفی است که ذات اقدس پروردگار برای بندگان خود در نظر گرفته است.

ما در تمام روزهای سال هم سر سفره خداوند نشستیم و مورد عنایت او هستیم اما در این ماه کیفیت عنایت پروردگار به بندگانش با دیگر ماه ها بسیار متفاوت است. به واقع مهمانی بزرگی برپا شده است.

ماه مهمانی خدا بهترین اسم در میان اسم ها

رمضان، ماه خدا و میهمانی خدا، ماه بهار قرآن، ماه لیلۀ القدر و پاکی و تعالی انسان. رمضان، ماه برکت، رحمت، مغفرت، توبه، انابه، صبر و مواسات. رمضان ماه تقوا و طهارت و رهایی از شر نفس و به خدا پیوستن است.

رمضان، ماه علی(ع) آن مقتدای عدالت و انسانیت است که نماز خون و شهادت در محراب عشق را برای اولین بار به یادگار گذاشت.

در روایات رسیده از معصومان(ع) نامها و اوصاف بسیاری برای ماه رمضان آمده است، که نامها و اوصاف یادشده بخشی از آن به شمار می آید. (3)

ولی در این میان به نظر می رسد ماه خدا و میهمانی خدا، عالیترین تعبیری است که درباره ماه رمضان به کار برده شده است.

با اینکه همه ماهها ماه خداست و انسانها همه وقت از نعمت و مادی و معنوی و در حقیقت از سفره گسترده الهی استفاده می کنند.

ولی از آنجا که همه کتابها و بزرگ آسمانی از جمله قرآن که کتاب هدایت و راهنمایی برای همه بشریت است در این ماه نازل شده است، و نیز از آنجا که وظیفه بزرگ الهی روزه در این ماه انجام می شود امتیاز خاصی به این ماه بخشیده است.

روایات بسیاری درباره جایگاه این ماه بزرگ از امامان معصوم(ع) رسیده است. ولی جامعترین آنها که بسیاری از وظایف روزه دار و شرایط یک روزه کامل و فضائل این ماه را بیان می کند.

خطبه مشهور پیامبر اکرم(ص) روایت شده است که آن حضرت در آخرین جمعه ماه شعبان برای آماده ساختن یاران برای استقبال از ماه مبارک رمضان خطبه ای خواندند و در آن مژده فرا رسیدن ماه رمضان را داده و جایگاه و اهمیت این ماه بزرگ را تشریح کردند و خطاب به مردم فرمودند:

امتیاز خاص ماه مهمانی خدا

ای مردم، ماه خدا، با برکت و رحمت و آمرزش به شماروی آورده است. ماهی که در نزد خدا برترین ماههاست. روزهایش برترین روزها و شبها و شبها برترین شبها و ساعات آن برترین ساعاتها است.

ماهی است که به میهمانی خدا دعوت شدهاید و از کسانی که مورد اکرام خدا هستند میباشید. در این ماه نفس کشیدن شما ثواب تسبیح و ذکر خدا و نیز خواب شما ثواب عبادت خواهد داشت. اعمال شما در این ماه پذیرفته و دعای شما مستجاب است.

پیامبر اکرم(ص): ای مردم، هر کس از شما که در این ماه روزه دار مؤمنی را افطار دهد، برای او به خاطر این عمل، ثواب آزاد کردن بنده ای و آمرزش گناهان گذشته در نظر گرفته می شود.

گفته شد: ای رسول خدا(ص) همه ما را توانایی این کار (افطار روزه دار) نیست. رسول خدا(ص) فرمود: «خود را از آتش جهنم برهانید اگر چه به افطار دادن نصف دانه خرما و یا جرعه آبی باشد.

ملاقات در مهمانی خدا

پیامبر اکرم(ص): هر که در این ماه با خویشاوندان خود رفت و آمد نموده و پیوند با آنان را محکم سازد، خداوند او را در روز ملاقات به

رحمت خویش پیوند دهد، و هر که در این ماه رابطه خود را با خویشاوندانش ببرد، خداوند نیز رحمتش را در روز قیامت از او خواهد برید.

بر همین اساس، پیامبر اسلام از قول خداوند تبارک و تعالی نقل می‌کند که فرمود: «الصوم لی و انا اجزی به؛ (4) روزه برای من است و من پاداش آن را خواهم داد.»

تردیدی نیست که این همه فضائل و آثار تنها با دست کشیدن از خوردن و آشامیدن ... به دست نمی‌آید بلکه همان گونه که امام صادق (ع) در روایتی مفصل اشاره کرده‌اند شرایط خاصی دارد لازم است همان گونه که ظاهر انسان روزه‌دار است اعضا و جوارح وی نیز، روزه‌دار باشند.

زبان باید از دروغ پرهیزد. دیدگان باید از نامحرم فرو بسته شوند، نزاع، حسد، غیبت و دیگر رذائل اخلاقی در بین نباشد تا روزه دارای آن آثار باشد. (5)

رسول اکرم (ص) به جابر بن عبدالله؛ انصاری فرمود: ای جابر، هر کس در روز ماه رمضان روزه بدارد و شب آن را به یاد خدا بیدار شود، شکم را از حرام و دامن را از آلودگی حفظ کند و زبان خویش را نگه دارد، از گناهان بیرون رود همچنان که از این ماه بیرون می‌رود.

جابر گفت: ای پیامبر خدا، چه نیکوست این حدیث. پیامبر اکرم (ص) فرمود: ای جابر، چه دشوار است شرایط آن. (6)

ماه مهمانی خدا و صفای باطن

روزه دارای ابعاد گوناگون و آثار بسیاری است. که از همه مهم‌تر بُعد اخلاقی و تربیتی آن است. روزه اگر روزه باشد صفای باطن و پاکیزگی روح را به همراه دارد، چرا که انسان روزه‌دار با خودداری از خوردن و آشامیدن قوای حیوانی خود را تردیدی نیست .

که این همه فضائل و آثار تنها با دست کشیدن از خوردن و آشامیدن ... به دست نمی‌آید بلکه همان گونه که امام صادق (ع) در روایتی مفصل اشاره کرده‌اند شرایط خاصی دارد لازم است همان گونه که ظاهر انسان روزه‌دار است اعضا و جوارح وی نیز، روزه‌دار باشند.

زبان باید از دروغ پرهیزد. دیدگان باید از نامحرم فرو بسته شوند، نزاع، حسد، غیبت و دیگر رذائل اخلاقی در بین نباشد تا روزه دارای آن آثار باشد.

تضعیف و بر هوا و هوس‌های خود پیروز می‌گردد. قرآن به هنگام دستور روزه به مؤمنان می‌فرماید: «ای مؤمنان، همان گونه که روزه را بر اقوام پیش از شما واجب کرده بودیم آن را بر شما نیز واجب ساختیم تا پروا پیشه شوید.» (7)

اسلام می‌خواهد، مسلمان با روزه‌داری در ماه مبارک رمضان زمینه پرورش روح و تقوا را در همه زمینه‌ها در خود ایجاد کنند. زیرا همان گونه که اشاره کردیم.

هر گاه انسان از انجام خواسته‌های طبیعی تن، خودداری کرد، بخوبی می‌تواند از پیروی هوای نفس خودداری کند بدون تردید رسیدن به مرحله تقوا و پرورش روح در همه ابعاد تنها با امساک از خوردن و آشامیدن به دست نمی‌آید بلکه شرایط دیگری لازم دارد که بدان اشاره کردیم.

بنابراین، اگر دیده می‌شود که وضع اخلاقی برخی از افراد با اینکه یک ماه را روزه گرفته‌اند، با گذشته چندان تفاوتی ندارد و به پاکی و تعالی آنان نینجامیده است، به جهت این است که روزه را تنها خودداری از خوردن و آشامیدن پنداشته‌اند. در حالی که پیامبر اسلام (ص) می‌فرماید:

«کوچکترین و آسان‌ترین چیزی که خداوند در روزه، برای روزه‌دار واجب کرده امساک از خوردن و آشامیدن است.» (8)

رسول اکرم (ص) به جابر بن عبدالله؛ انصاری فرمود: ای جابر، هر کس در روز ماه رمضان روزه بدارد و شب آن را به یاد خدا بیدار شود، شکم را از حرام و دامن را از آلودگی حفظ کند و زبان خویش را نگه دارد، از گناهان بیرون رود همچنان که از این ماه بیرون می‌رود.

براساس روایات، روزه&rlm؛ دار، همان گونه که از خوردنی&rlm؛ها و آشامیدنی&rlm؛ها خودداری می&rlm؛کند، باید همه اعضای بدن خود را روزه&rlm؛ دار نگه دارد، در این صورت است که خداوند روزه او را می&rlm؛پذیرد و صفای روح و باطن به او عنایت می&rlm؛کند. (9)

ماه مهمانی مخصوص خدا

همه در طول سال با نعمت های مادی، پذیرایی می شوند و دائم بر سر خوان گسترده الهی می خورند و می آشامند و اختصاصی به بندگان مؤمن خدا ندارد، همه ی انسان ها، مسلمان و غیر مسلمان، خداپرست و مشرک و دشمن و دوست، همواره بر روی این کره خاکی میهمان خداوندند.

ادیم زمین سفره عام او است . براین خوان یغما چه دشمن چه دوست. اما این مهمانی، خاص روزه داران و بندگان مخلص خدا است، پس باید با آن مهمانی عمومی فرق کند.

ماه مهمانی جان و روح

انسان در طول سال بر سر خوان گسترده الهی، بهره ی جسمی می برد، اما انسان همه اش جسم نیست، بلکه موجودی مرکب از جسم و جان است و همان گونه که جسم نیاز به خوراک دارد.

روح و جان انسان هم نیاز به تغذیه دارد و خداوند تبارک و تعالی در ماه مبارک رمضان، با راه اندازی ضیافتی خاص، می خواهد در کنار بهره ی جسمی، به همه ی کسانی که در این ضیافت وارد می شوند؛ با پذیرایی معنوی، بهره روحی عطا فرماید.

ماه مهمانی و پذیرایی خدا

خداوند تبارک و تعالی در ضیافت ماه مبارک رمضان، با پذیرایی معنوی، می خواهد در کنار بهره ی ناچیز جسمی؛ بهره کامل روحی عطا فرماید. خداوند تبارک و تعالی در این میهمانی، گوهر جان و روح انسان که به ابدیت ارتباط دارد را، در مهمانسرای رمضان فرا خوانده است .

و این پذیرایی باید با جان و روح انسان، سنخیت داشته باشد نه با جسم او. خداوند جسم انسان را در مهمانسرای رمضان فرا نخوانده است، که بگوییم این چه مهمانی است که در آن خوردن و آشامیدن ممنوع است.

مهمانی فراتر و والاتر از پذیرایی های معمولی

جسم انسان با همه پیچیدگی ها و ظرافت هایش در برابر گوهر روح و جان، حقیر و ناچیز است و غذاهای جسم (خوردنی ها و آشامیدنی ها) در برابر غذای روح، به همان اندازه، حقیر و ناچیز است.

مهمانی با چیزهای محقری همچون خوردن و آشامیدن، چندان اهمیتی ندارد، چرا که هر کس دستش به دهانش برسد می تواند چنین مهمانی بدهد، اما مهمانی خالق هستی با تمام مهمانی ها و با تمام پذیرایی های معمولی فرق دارد و از آن فراتر و والاتر و با ارزش تر است.

مهمانی برای سیر ملکوت

خداوند تبارک و تعالی در ضیافت ماه مبارک رمضان، با ارتباط با خالق هستی، با توفیق اطاعت و بندگی، با توفیق پرستش، با توفیق دوری از گناه، با تهذیب نفس، با خودسازی معنوی، با فراهم شدن اسباب سعادت، با عاقبت بخیری، با تحصیل تقوا، با تقرب به خدا، با معنویت، با اخلاص، که هزاران بار از بهرمندی جسمی بهتر و والاتر است؛

از روزه دار در مهمانسرای رمضان پذیرایی می کند و او را تکریم می نماید، تا انسان ظلّوم و جهّول، از ملک پُران شود و آن چه اندر وهم ناید، آن شود و به مقام “قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى” نایل آید و برای ابدیت آماده شود.

مهمانی برای تکریم و تعظیم

در حقیقت هر چیزی از جهان مادی فاصله بگیرد و به جهان معنویت نزدیک شود، بر عظمت و شکوه آن افزوده می شود به این خاطر است که خداوند در این مهمانی بعضی از آزادی های مادی را، در بخشی از شبانه روز حرام کرده است و به اسباب معنوی دعوت نموده است.

امام سجاد علیه السلام در این زمینه می فرماید: قَابَانَ قَصِيْلَتَهُ عَلٰى سَائِرِ الشُّهُورِ يَمَا جَعَلَ لَهُ مِنْ الْحُرْمَاتِ الْمَوْفُورَةِ، وَ الْقَصَائِلِ

الْمَشْهُورَةَ، فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْطَامًا، وَ حَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَ الْمَشَارِبَ إِكْرَامًا؛

خداوند با حرمت قائل شدن برای ماه مبارک رمضان و حریم قرار دادن برای این ماه؛ آن را بزرگ داشت و بر دیگر ماه ها برتری بخشید و برای تعظیم آن، آنچه را در زمان های دیگر حلال بود در بخشی از شبانه روز، حرام کرد و برای اکرام آن، استفاده از خوراکی ها و آشامیدنی ها را در بخشی از شبانه روز، منع فرمود.

حضرت امیر علیه السلام در خطبه ۱۵۹ نهج البلاغه بر این موضوع استدلال می کند که خداوند تبارک و تعالی پیامبرش را از کم بهره ترین افراد در دنیا معرفی می کند، آیا خداوند به آن بزرگوار العیاذ بالله توهین کرده یا آن بزرگوار را تکریم کرده است؟

به یقین تکریم کرده است. پس دور بودن از مواهب مادی، برای بزرگداشت، تعظیم و تکریم است و ماه مبارک رمضان به همین جهت کمتر صیغه و رنگ مادی دارد.

مهمانی خدا برای تصفیه روح

همان گونه که آب آلوده برای تبدیل شدن به باران لطیف و روح افزا، باید از شکل مایع خارج شود و به بخار و ابر تبدیل شود؛ انسان هم با گذر از مراحل مادی و نزدیک شدن به مراحل معنوی، به جایگاه لایق خود می رسد .

ضیافت ماه مبارک رمضان با روزه اش، با آداب و اعمال ویژه اش، با سحرش، با شب های قدرش، با احیا و بیداری شب هایش، با انس با قرآن کریم، زمینه این سیر را فراهم می کند.

مهمانی خدا برای غفلت زدایی

خداوند تبارک و تعالی با نوع ضیافت و پذیرایی در ماه مبارک رمضان می خواهد غفلت زدایی کند؛ چرا که ما همیشه مهمان خوان گسترده ی پروردگار عالم هستیم، اما به آن بی توجه و از آن غافلیم و خداوند تبارک و تعالی با مراتب معنوی روزه، ما را به مهمانی خاص و ویژه دعوت کرد تا از بی توجهی و غفلت به دراییم.

مهمانی خدا برای تسلط بر شیطان

تسلط شیطان بر آدمی از طریق اعضا و جوارح است و اعضا و جوارح تقویت نمی شود مگر از طریق خوردن و آشامیدن و خداوند تبارک و تعالی به بندگانش روزه را عنایت کرد تا مجاری نفوذ شیطان بسته شود. پیامبر گرامی اسلام در این زمینه می فرماید:

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَجْرِيَ مِنْ إِبْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ؛ فَصَيِّقُوا مَجَارِيَهُ يَأْجُوعُ؛ شیطان، هم چون خون، در وجود آدمی، جاری می شود. پس، گذرگاه های او را با گرسنگی، بندآورید و روزه مصداق تمام و کامل مسدود کردن راه شیطان است.

مهمانی خدا و بخشش گناهان

از باب نمونه علی(ع) از پیامبر اسلام(ص) نقل کرده است: «هر کس برای رضای خدا و پاداش اخروی، در ماه رمضان روزه بگیرد و گوش و چشم و زبان خود را از مردم بازدارد خداوند روزه او را می پذیرد و همه گناهان او را می بخشد و به او ثوابی معادل ثواب صابران عنایت می کند.»(10)

در حدیث یادشده، پیامبر اسلام(ص) کنترل چشم و گوش و زبان را به همراه خودداری از دیگر مبطلات چون خوردن و آشامیدن از شرایط روزه کامل و واقعی داشته است. بدون تردید اگر مسلمانی اینگونه که پیامبر فرموده روزه بگیرد. و جسم و جان خود را به مدت یک ماه تمرین و پرورش دهد به مرحله صفای باطن و تعالی روح و تقوا در ابعاد گوناگون خواهد رسید.

اجابت دعای روزه&rdar در مهمانی خدا

چون شخص روزه&rdar دار به منظور اطاعت از خدا، از خوردن و آشامیدن و دیگر مبطلات روزه خودداری می&rdar کند، از صفای باطن و حالات روحانی و معنوی خاصی برخوردار می&rdar گردد. وجود این حالت در انسان او را به نزول رحمت&rdar های الهی و اجابت دعا&rdar هایش امیدوار می&rdar سازد همان گونه که امام سجاد(ع) می&rdar فرماید:

دعای روزه&rdar دار به هنگام افطار پذیرفته می&rdar شود.(11) در خطبه و دیگر روایاتی که از پیامبر اسلام(ص) بدان اشاره کردیم به صورت مطلق به هنگام افطار و غیر آن از اجابت دعای روزه&rdar دار سخن گفته شده است.

البته به هنگام افطار چون حالت روحانی ویژه&rdar ای برای روزه&rdar دار پدید می&rdar آید، در روایات از جمله روایت یادشده سفارش شده که روزه&rdar دار در آن هنگام دعا کند که دعایش پذیرفته می&rdar شود.

اسلام می‌خواهد، مسلمان با روزه‌داری در ماه مبارک رمضان زمینه پرورش روح و تقوا را در همه زمینه‌ها در خود ایجاد کنند.

درس مساوات و برابری در مهمانی خدا

روزه به مسلمانان درس مساوات و برابری می‌دهد با انجام این دستور الهی، افراد ثروتمند درد فقر و ناداری و گرسنگی را به گونه‌ای محسوس می‌چشند، و به خوبی از درد دل آنان آگاه می‌گردند. همین احساس آنها را وامی‌دارد تا به یاری آنان بشتابند.

ممکن است گفته شود که با توصیف حال گرسنگان و محرومان می‌توان ثروتمندان را متوجه حال فقیران ساخت. ولی بدون تردید، اگر این مسئله با روزه‌داری جنبه عینی به خود بگیرد اثر آن بسیار بیشتر است از این روی در حدیثی از امام صادق(ع) نقل شده که هشام بن حکم از علت تشریح روزه پرسید، امام چنین پاسخ دادند:

«انما فرض الله الصيام لیستوی به الغنی و الفقیر و ذلک ان الغنی لم یکن لیجدمس الجوع، فیرحم الفقیر، و ان الغنی کلما اراد شینا قدر علیه، فارادالله تعالی ان یسوی بین خلقه، وان یدیق الغنی مس الجوع و الالم، لیرق علی الضعیف و یرحم الجائع؛(12)

بر اساس روایات، روزه‌دار، همان گونه که از خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها خودداری می‌کند، باید همه اعضای بدن خود را

روزه‌دار نگه دارد، در این صورت است که خداوند روزه او را می‌پذیرد و صفای روح و باطن به او عنایت می‌کند.

روزه به این دلیل واجب شده است که میان فقیر و ثروتمند مساوات برقرار گردد. و این بدان سبب است که ثروتمند طعم گرسنگی را بچشد و نسبت به فقیر ادای حق کند.

چرا که ثروتمندان هر چه را بخواهند (از امور مادی) برای آنان فراهم است، خدا می‌خواهد میان بندگان خود مساوات باشد و طعم گرسنگی و درد و رنج را به ثروتمندان بچشانند تا به ضعیفان و گرسنگان رسیدگی کنند.»

تساوی در مهمانی خدا

امام صادق(ع): روزه به این دلیل واجب شده است که میان فقیر و ثروتمند مساوات برقرار گردد. و این بدان سبب است که ثروتمند طعم گرسنگی را بچشد و نسبت به فقیر ادای حق کند. چرا که ثروتمندان هر چه را بخواهند (از امور مادی) برای آنان فراهم است،

خدا می‌خواهد میان بندگان خود مساوات باشد و طعم گرسنگی و درد و رنج را به ثروتمندان بچشانند تا به ضعیفان و گرسنگان رسیدگی کنند.»

آثار بهداشتی و درمانی مهمانی خدا

در حدیثی از پیامبر اسلام(ص) آمده است: «صوموا تصحوا؛(13) روزه بگیرید تا تندرست شوید.» در طب قدیم و همچنین در طب جدید آثار «امساک» در درمان بسیاری از بیماری‌ها به اثبات رسیده است. و کمتر طبیبی است که در گذشته و حال به این حقیقت اشاره‌ای نکرده باشند از باب نمونه:

حکیم قرن ششم پیش از میلاد، فیثاغورث به شاگردانش توصیه می‌کرد تا در مواقع بیماری و نیز به منظور تهذیب نفس از نوعی امساک کمک بگیرند. سقراط نیز، که او را پدر دانش پزشکی نامیده‌اند برای حفظ صحت و درمان بیماری‌ها «امساک» را برای مدتی طولانی ضروری می‌دانست.(14)

بسیاری از مردم چنین می‌پندارند که غذای بیشتر انرژی بیشتری تولید می‌کند غافل از اینکه غذای زائد و اضافی، موجب اختلال دستگاه گوارش و سبب ذخیره شدن چربی‌های خارج از اندازه است و بیماری‌های گوناگونی را به وجود می‌آورد. بیماری‌های خطرناک چاقی، تصلب شرایین، انسداد عروق، دیابت و بسیاری از بیماری‌های دیگر ریشه در تغذیه زیاد و گاهی هم معلول کیفیت آن است.

در روایات افزون بر روزه؛ داری از ضررهای شکم؛ پرستی و منافع امساک و کم خوری بسیار سخن گفته شده است و همواره مسلمانان به رعایت اعتدال در استفاده از انواع غذاها فرمان داده شده‌اند.

نتیجه:

در حدیثی از پیامبر اسلام (ص) آمده است: «صوموا تصحوا؛ روزه بگیرید تا تندرست شوید.» در طب قدیم و همچنین در طب جدید آثار «امساک» در درمان بسیاری از بیماری‌ها به اثبات رسیده است. و کمتر طبیبی است که در گذشته و حال به این حقیقت اشاره‌ای نکرده باشند از باب نمونه:

حکیم قرن ششم پیش از میلاد، فیثاغورث به شاگردانش توصیه می‌کرد تا در مواقع بیماری و نیز به منظور تهذیب نفس از نوعی امساک کمک بگیرند. سقراط نیز، که او را پدر دانش پزشکی نامیده‌اند برای حفظ صحت و درمان بیماری‌ها «امساک» را برای مدتی طولانی ضروری می‌دانست.

پی نوشت:

1. فرائتی، محسن، تفسیر نور، ج ۱، ص 288
2. بحارالانوار، ج 96، ص 340، 341، 342، 359.
3. وسائل الشیعه، ج 7، ص 224، ناشر، احیاء التراث العربی.
4. سفینة البحار، ج 2، ص 64، دارالمرتضی، بیروت؛ بحارالانوار، ج 96، ص 255.
5. وسائل الشیعه، ج 7، ص 117، 11.
6. همان، ص 116.
7. بقره، آیه 183
8. وسائل الشیعه، ج 7، ص 118
9. نهج البلاغه، خ 110، ترجمه دکتر شهیدی.
10. مالی طوسی، ج 2، ص 136
11. وره شرح، 94، آیه 4 و 5
12. نهج البلاغه، حکمت 244
13. نهج البلاغه، خ 192، خطبه قاصعه
14. نهج البلاغه، خ 192

منابع:

<http://rowshana.ir/Post/Details/2066>

<https://crahmatabdie.niloblog.com>

[/https://article.tebyan.net/48390](https://article.tebyan.net/48390)

<https://fa.wikifeqh.ir>

<https://2noor.com>

راسخون